

i Realiteten have opnaaet det, der behøves, nemlig, at Loven kommer ud af Verden, og den kan ganske sikkert ikke igjen komme ind i Verden uden ved en ny provisorisk Lov, som skal opfylde de Betingelser, som Grundlovens § 30 foreskriver. Det er aabenbart, at Hs. Majestæt er istand dertil, hvad enten man hyl-der den ene eller anden Anskuelse; thi saasnart Rigsdagen er tilende, kan en provisorisk Lov igjen gives, vel at mærke under den fulde ministerielle Ansvarlighed og i Genhold til Grundloven. Jeg troer, at naar man, som den ærede Forslagsstiller, saavidt jeg forstod ham, fastholder, at Regjeringen ikke kan have en provisorisk Lov, saa vil man komme til de allerforunderligste Resultater. Skulde saaledes en Lov, der ikke længer kunde anvendes, eller ialtsald ikke længer burde anvendes, nødvendigt blive staaende, indtil den ved Rigsdagens Medvirkning kunde hæves? Det andet Resultat, man kunde komme til, vilde være det, at en foreløbig Lov kun kunde hæves ved en foreløbig Lov, der maatte forelægges Rigsdagen, for at den skulde give sin Samstemning dertil; men det vilde unægtelig være at drive Formalismen til den yderste Spidse, og det kunde, som jeg har antydet, føre til synderlige Resultater. Jeg troer, at Forholdet maa opfattes saaledes som det blev opfattet paa den grundlovgivende Rigsforsamling, nemlig, at Loven er bortfalden, naar den ikke er bleven bekræftet af den først sammentraadte Rigsdag. Dette er for mig en tilstrækkelig Garanti, og jeg troer virkelig ogsaa, at, dersom de ærede Medlemmer, der nu saa stærkt tale for den Opsættelse, jeg ikke kan tiltræde, tidligere havde havt denne Anskuelse, vilde de vistnok have anset det for stemmende med deres Pligt som Rigsdagsmænd itide at paatale det, som man ganske roligt har fundet sig i.

Monrad: Det staaer for mig, som om en provisorisk Lov rettest hæves ved en provisorisk Lov; naar man fastholder det, vil Spørgsmaalet efter min Formenting ikke frembyde nogen særdeles Vanskelighed; det synes mig at være indlysende, at, da Loven er fremkommen i Form af en provisorisk Lov, saa maa, forsaavidt den ikke har udtømt sig selv, den Form, hvorigjen-

nem den træder ud af Verden, være en anden provisorisk Lov. Jeg tilstaaer iøvrigt, at det hele Forhold ikke staaer saa klart for mig, saa at jeg kan ønske at udtale mig derom, men det synes mig dog, at min ærede Nabo (H. Hage) maa være enig med mig i det Punct, at en provisorisk Lov rettest hæves ved en anden provisorisk Lov, som naturligtvis ogsaa forelægges Rigsdagen ved dens Sammentræden.

Tscherning: Ja, saasnart det finder sin fuldstændige Anerkjendelse, saa er jo Vanskeligheden derved hævet; thi saa skeer Grundloven meget let Fyldest, og saa bliver Forelæggelsen til hvad det skal være. Jeg skal villig indrømme, at det vilde være meget urigtigt at hænge sig i Ord, og jeg staaer nu paa det samme Standpunct, som jeg dengang stod, at man skal lade Regjeringsmyndigheden have en stor Magt, en stor Indflydelse, en stor Andeel i Lovgivningen igjennem Rgl. Forordninger. Man skal vide, hvad de Rgl. Forordninger betyder ved Siden af Love; det er den Anerkjendelse, man maa komme til (Monrad: En Rgl. Forordning er ingen Lov). En Rgl. Forordning er en Lov for alle dem, der staae umiddelbart under Regjeringen, der høre og lyde den. For Tredieemand er den en tvivlsom Lov; kun forsaavidt som han finder, at den svarer til den Lov, der er vedtaget af Rigsdagen og Kongen i Forening, er den Rgl. Forordning Lov, men for alle dem, der lyde under Staten, er den Rgl. Forordning Lov. At finde den skarpe og nøiagtige Grændse mellem Lov og Forordning er en af de vigtigste og vanskeligste Opgaver i alle constitutionelle Stater. Indrømmer man ikke den Rgl. Forordning Ret, saa bliver Bestyrelsen usikker, saa kommer den til at mangle Kraft; indrømmer man den Formegtet, saa bliver Lovgivningsmagten Nul, og kommer man derhen til, at de foreløbige Love bruges istedet for Rgl. Forordninger og ikke komme til at gjenneemgaae den Ildprøve, som Love skulle gjenneemgaae, saa kommer man lidt efter lidt til at registrere ved Rl. Forordninger under Navn af foreløbige Love. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem (Hage) oplyste, at man den Gang har tænkt sig, at de foreløbige Love skulde være ude af Kraft, naar de